

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တင်အောင်ခိုင်

ကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

(လီနင်းဖန်)

(Chapter 46 - 60)

စာစဉ် - ၄

အခန်း ၄၆

(ထာဝရရှင်သန်ခြင်းလမ်းစဉ် ဘာကြောင့်ပျက်စီးခဲ့သလဲ)

အချိန်များတဖြည်းဖြည်းကုန်ဆုံးနေပြီးနောက်

နေဝင်ရီတရော အချိန်သို့ ရောက်နေလေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုဇရပ်လေး အတွင်းရှိ နားထောင်သူပရိတ်သတ် အပေါင်းမှာ အချိန်များကုန်ဆုံးနေခြင်းကို မေ့လျော့ ဝှံ့ နေကြသည်။ သူတို့သည် ပုံပြင်အား အာရုံစူးစိုက် နားထောင်လျက်ရှိသည်။

မုန့်ကျင်းလျန့်၏ အသံနေအသံထားမှာ ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိကာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆက်လက်ပြောဆိုနေသည်။

"ဗုဒ္ဓက သူ့ရဲ့လက်ဝါးကို မြှောက်လိုက်ပြီး ဂူခုန်းကို အနောက်ဘက်ဂိတ်ဆီ ပစ်လွှင့်လိုက်တယ်.... ဗုဒ္ဓဟာ သူ့ရဲ့လက်ချောင်းငါးချောင်းကို ရွှေ၊ သစ်သား၊ ရေ၊ မီးနဲ့ မြေ တို့ ပါဝင်တဲ့ တောင်ငါးလုံးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲဖန်ဆင်းလိုက်တယ်..... သူဟာ ဒါတွေကို ဓာတ်ငါးပါးတောင် လို့ ခေါ်ဆိုလိုက်ပြီး ဂူခုန်းကို သူ့ရဲ့ လက်ဖဝါးအောက်မှာ ညင်သာစွာ ဖိထားလိုက်တယ်....."

" မိုးကြိုးနတ်ဘုရားတွေက လက်အုပ်ချီပြီး ပြောလိုက်ကြတယ်အရှင်ဗုဒ္ဓ..... အရှင်ဗုဒ္ဓ....."

"ဂူခုန်းဟာ တာအိုလမ်းစဉ်ကို ကျင့်ကြံပြီး သင်ယူလေ့လာနေထိုင်ဖို့

အပြစ်ပေး အဆုံးအဖြတ်ခံခဲ့ရတယ်.....ဂူခုန်းက သူ့ရဲ့ စွမ်းအားတွေ ပျက်စီးခြင်း မရှိပဲ ဘေးဒုက္ခတွေကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့တယ်....သူဟာကောင်းကင်ခုံရုံးကိုတောင် စိန်ခေါ်ရဲခဲ့တဲ့သူဖြစ်တယ်.....ကောင်းကင်ဘုံကို တိုက်ပွဲ ဖြစ်စေခဲ့တယ်.....အခုတော့ သူဟာသူ့ရဲ့လုပ်ရပ်အမှားတွေအတွက် အပြစ်ပေးခံနေရတာပေါ့.....ကဲ နောက်ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ.....ဘာတွေဆက်ဖြစ်မလဲဆိုတာကို သိချင်ရင် နောက်တစ်ပိုင်းကို ဆက်နားထောင်ကြရမှာပါ...."

မုန့်ကျွင်းလျန် ပုံပြင်ပြောခြင်းအား အဆုံးသတ်လိုက်ချိန်တွင် ပရိတ်သတ်များမှာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သောအသံများ ထွက်လာကြသည်။

သူတို့ တစ်ယောက်ချင်းစီတိုင်းသည် နောက်ထပ်မည်သို့ဆက်ဖြစ်မည်အား သေမတတ် သိချင်ကြသော်လည်း သူတို့မှာ မုန့်ကျွင်းလန်အား ဆက်ပြောစေရန် မတောင်းဆိုကြချေ။ ထိုအစား သူတို့မှာ တညီတညွတ် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ကြပြီးလျှင် ဆရာတစ်ယောက်အားကျောင်းသားများမှ ဦးညွတ် အရိုသေပေးသကဲ့သို့ ဦးညွတ်လိုက်ကြသည်။

ချင်မန်ယွင်ပင်လျှင် မတ်တပ်ရပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်သည်။ ခြေဗလာဖြင့် ဇရပ် အတွင်း မှ ထွက်လာသော ကျောင်းတော်သားအား သူမ နားမလည်နိုင်စွာကြည့်လိုက်မိသည်။

လျှိုရှိယူသည် ညင်သာစွာ သက်ပြင်းချလျက် မျှော်လင့်ခြင်းများစွာဖြင့် ပြောလာလေသည်။

"ငါတို့တွေ သာ အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်ကို တွေ့ရရင်တော့....."

ချင်မန်ယွင်မှာမဲ့ပြီးတစ်ချက် ပြီးလိုက်ကာ ခေါင်းခါလျက် ပြောလိုက်သည်။

"နင် သူပြောသွားတဲ့ အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်ကို တွေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဟင် အမမန်ယွင် ဒီပုံပြင်က အတုအယောင်လို့ တွေးလိုက်တာလား"

လျှိုရှိယူမှာ ချင်မန်ယွင်အား စိတ် ရှုပ်ထွေးစွာကြည့်လိုက်သည်။

"အဲ့လိုပြောတာမဟုတ်ဘူး"

ချင်မန်ယွင်သည် သူမ၏ခေါင်းအား ဆက်လက်ခါရမ်းနေမိသည်။

ချင်မန်ယွင် မည်သည်အားဆိုလိုသည်ကို သူမ နားမလည်ပေ။ ထိုအချိန်တွင် တော်ဝင်ဧကရာဇ်သည် လျှိုရှိယူ၏အနားသို့ လျှောက်လာခဲ့ကာ ပြုံးလျက်ပြောသည်။

"မိန်းကလေးချင် ပြောတာမှန်တယ်.....

သူက အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်အကြောင်းကို ပြောသွားတာမဟုတ်ဘူး.....
ကောင်းကင်ဘုရားကျောင်း အကြောင်းကို ပြောသွားတာ.... ရှိယူသမီးရဲ့ နားလည်နိုင်စွမ်း တွေက သိပ်မနက်ရှိုင်းသေးဘူး.... "

နောက်ဆုံးမှာတော့ လျှိုရှိယူ သဘောပေါက်သွားလေသည်။

အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်နှင့် ယှဉ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကောင်းကင်ဘုရားကျောင်းမှာ ပိုမိုမြင့်မားသော အဆင့်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ကောင်းကင်စစ်သည်တစ်သိန်း၊ မက်မွန်ဥယျာဉ်နှင့်

အင်မော်တယ်ဂူနန်းများ တည်ရှိနေခြင်းမှာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်တော့ပေ။

ချင်မန်ယွင် သက်ပြင်းချလျက် ပြောလိုက်သည်။

"လင်ရှုန်းနန်းတော်မှာ ငါ့ရဲ့ ဘိုးဘေးဘီဘင်တွေက အင်မော်တယ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်....သူတို့ အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်အကြောင်းကို တရားဟောခဲ့ဖူးတယ်....အဲ့ဒါကြောင့် ငါ့အဲ့ဒီ့အကြောင်းတွေ နည်းနည်း နားလည်သဘောပေါက်တယ်....ဒါပေမယ့် ပုံပြင်ထဲက ကမ္ဘာနဲ့ ယှဉ်ရင် ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်က စွမ်းအားကြီးမားပြီး အသိပညာ ကြွယ်ဝတဲ့ တန်ခိုးရှင် နှုတ်

င်းယုဉ်ရသလိုပဲ....."

အင်မော်တယ်တိုင်းပြည်သည်လည်း အလုံးစုံ ငြိမ်းချမ်း ပြည့်စုံနေခြင်း မဟုတ်ပေ။ ထိုတိုင်းပြည်တွင်လည်း စစ်ပွဲများ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ဘေးများ ရှိ လေသည်။

"အမမင်ယွင် လင်ရှန်းနန်းတော်မှာ ကောင်းကင်နန်းတော်နဲ့ ပတ်သက် ပြီး မှတ်တမ်းမှတ်ရာလေးများ မရှိဘူးလား"

လျှိုရှိယူ သိချင်လွန်းစွာ မေးလိုက်သည်။

"မရှိဘူး"

ချင်မင်ယွင် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ဒီလိုကမ္ဘာမျိုးက ငါတို့စိတ်ကူးကြည့်နိုင်တာထက် သာလွန်တဲ့ ဖြစ်တည် မှုပဲ"

သူမ၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်တစ်ဦးသည် အင်မော်တယ်တစ်ယောက် ဖြစ် သော်လည်း ကောင်းကင်စစ်သည်တစ်သိန်းမှ အငယ်ဆုံးစစ်သည်မျှပင်လျှင် စွမ်းအားမကြီးချေ။ ထိုကဲ့သို့ တွေးလိုက်ခြင်းမှာ သူမ မလေးစား၍ မဟုတ် ပေ။ ဤသည်မှာ ခါးသက်သော အမှန်တရားပင်ဖြစ်သည်။

လျှိုရှိယူ ပြောပြခဲ့သော ဆရာကြီး၏ အဆင့်မှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ မြင့် မားပုံ ရသည်။

ကျောင်းရှူ မှာ ရုတ်တရက် နားလည်သဘောပေါက်သွားဟန် ရသည်။

"ဒီလောက်ထိ အထင်ကြီးလောက်အောင် စွမ်းအားကြီးတဲ့ဂူခုန်း ကို တောင် ဗုဒ္ဓက အနိုင်ယူ ယဉ်ပါးစေခဲ့တယ်...ဘယ်လို စိတ်ဝိဉာဉ်ကျင့် ကြံမှုမျိုးက ဒီလောက်စွမ်းအားကြီးနိုင်တော့မလဲ...."

"ကဲ ကဲ ဆက်မပြောကြနဲ့တော့....ဒီအကြောင်းတွေက ငါတို့ဆွေးနွေးနိုင်

လောက်တဲ့ အရာတွေမဟုတ်ဘူး"

ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် လေးစားမှုများပါရှိသော အသံဖြင့် တော်ဝင်ဧကရာဇ်မှာ သူမအား တားလိုက်သည်။

"သခင်လေးလီလို ဆရာကြီးအဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဒီပုံပြင်ထဲက စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လောက်အောင် မြင့်မားနက်ရှိုင်းတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ အကြောင်း နားလည်နိုင်မှာပဲ"

ဗုဒ္ဓသာမက မင်းသားနီကျားနှင့် ကျီရိနတ်ဘုရား သကဲ့သို့ ပုံပြင်ထဲတွင်ပါသော အခြားအရာများမှာ သူတို့ပြောဆိုဆွေးနွေးနိုင်သော အရာများမဟုတ်ပေ။ သူတို့မှာ အစွမ်းကုန်လေးစားမှုများဖြင့် ထိုအကြောင်းအရာများကို မှတ်သားထားရန်သာ လုပ်နိုင်ပေသည်။

"အဖေ သခင်လေးလီ စီမှာ မက်မွန်သီးတွေရှိတယ်လို့ ထင်လား"

လျှို့ဝှက်သိချင်စိတ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"မပြောတတ်ဘူး"

တော်ဝင်ဧကရာဇ်မှာ တုန့်ဆိုင်းခြင်း မရှိလျက် ခေါင်းခါလိုက်သည်။ သို့သော် သူ ရုတ်တရက် စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိ၏။ သူ၏ မျက်လုံးများ ထောင့်ကပ်လျက် စဉ်းစားမိလိုက်သည်။

ဖြစ်နိုင်ချေရှိတာပဲ.....

သခင်လေးလီဟာ ဘယ်လိပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမျိုးဖြစ်နေမလဲ.....

သူဟာ ပုံပြင်ထဲက ဗုဒ္ဓထက်တောင် အစွမ်းထက်နေမှာလား....

သူ့အတွက် မက်မွန်သီးတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းမျိုးက ထူးဆန်းတာမှ မဟုတ်နိုင်တာပဲ.....

တော်ဝင်ဧကရာဇ် နှုတ်ဆိတ်နေလေသည်။ သို့သော် လျှို့ဝှက်မှုမှာ

ခေါင်းခါ၍ တိုးညှင်းစွာပြောလိုက်သည်။

"တော်တော်ကို ဖြစ်နိုင်ချေရှိတယ်"

"အမမင်ယွင် ကျွန်မတို့ ဘာတွေ ဖြစ်နေခဲ့သလဲဆိုတာ အမ မင်ယွင် သိလား"

လျှို့ဝှက်မှုမှာ ပြန်လည်တွေးတောကာ ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်မ သခင်လေးလီနဲ့ ပထမဆုံး စတွေ့တုန်းက သူက သူ့ရဲ့ ဖရဲသီးတွေကို ကျွန်မကို စားခွင့်ပေးတယ်.....ကြည့်လိုက်ရင် သာမန်ဖရဲသီးတွေအတိုင်းပဲ.....ဒါပေမယ့် ကျွန်မစားပြီးလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အခြေခံအုတ်မြစ်တည်ဆောက်ခြင်း အဆင့်ရောက်အောင် အဆင့်ချိုးဖျက်နိုင်ခဲ့တယ်.....ဖရဲသီးထဲမှာ ဥဏ္ဍာန်အလင်းတွေ ပါနေတယ်လေ...အမ တွေးကြည့်ဖူးလား..."

"သခင်လေးလီဆီမှာ စက်ဝိဥဉာဉ် ရတနာ တစ်ခုရှိတယ် သူက အဲဒါကို လေသန့်စင်စက် လို့ခေါ်တယ်....အဲဒီစက်က စိတ်ဝိဥဉာဉ်ချီတွေကို ပြန်ထုတ်ပေးတယ်....အကန့်အသတ်မရှိကို ထုတ်ပေးနေတာနော်.... ပြီးတော့ သူ့မှာနောက်ထပ် စိတ်ဝိဥဉာဉ်စက်ပစ္စည်းတစ်မျိုးရှိသေးတယ်..... ရေသန့်စင်စက်တဲ့.....စက်က ပုံမှန်ရေတွေကို စိတ်ဝိဥဉာဉ်ရေတွေ ဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးတယ်လေ.....ကျွန်မသူ့ကို သာမန် ကျောက်စိမ်း လည်ဆွဲလေးတစ်ခု လည်းလက်ဆောင်ပေးခဲ့တယ်.... သူကအဲဒီကျောက်စိမ်းလည်ဆွဲလေးကို အနည်းငယ်ပြင်ဆင် ထုလုပ်လိုက်တယ်..... သူပြင်လိုက်တဲ့ ကျောက်စိမ်းလည်ဆွဲက စိတ်စွမ်းအင် မီးနစ်ငှက်ပုံစံ ပြောင်းသွားတယ်လေ.....သူက ထာဝရသက်တမ်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဥဏ္ဍာန်အလင်းတွေပါဝင်နေတဲ့ ကဗျာနှစ်ကြောင်းကိုလည်း ရေးခဲ့သေးတယ်..... သူက ကျွန်မတို့ကို ဟောပေါ့စားဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး အဲဒီဟောပေါ့ထဲမှာလည်း ယင်ယန်အဆင့်ဥဉာဉ်

ဏ်အလင်းတွေ ပါနေပြန်တယ်... ဟင်းသီးဟင်းရွက် တွေထဲမှာတောင် ဥာ
ဏ်အလင်းတွေ ပါနေသေးတာနော်..."

"ဒီနေ့ ကျွန်မတို့သောက်ခဲ့တဲ့ လက်ဖက်ရည်ထဲမှာလည်း....."

လျှို့ဝှက်မှုမှာ ထိုအကြောင်းအရာများအား ပြောပြနေစဉ်မှာပင် မှင်သက်
သွားမိသည်။ ယခင်က သူမမှာအလုံးစုံ နားမလည်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခု
တွင် သူမ အရာအားလုံးအား ပြန်လည်တွေးတော၍ ပြောမိသောအခါ
သခင်လေးလီနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ မှန်သမျှမှာ ခေါင်းအစ
ခြေအဆုံး သာမန်မဟုတ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားနေသည်။

လျှို့ဝှက်မှု ပြောပြသမျှသော အကြောင်းအရာများကို ကြားလိုက်ရသော
အချိန်တိုင်းတွင် ချင်မန်ယွင်မှာ အံ့ဩလွန်းသောကြောင့် အသက်ထွက်
မတတ် ဖြစ်နေလေသည်။ လျှို့ဝှက်မှုသည် စကားများ အဆုံးသတ်အထိ ပြော
ပြီးသည့်အချိန်တွင် ချင်မန်ယွင်မှာ

အောက်ဆီဂျင် ပျက်လုမတတ် ဖျော့တော့အားနည်း နေလေပြီ ဖြစ်သည်။

အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းနေပေသည်။ သူမ၏ ဦးခေါင်းခွံ တစ်ခု
လုံးမှာ ထုံကျင်နေခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သခင်လေးလီ ရှူသွင်းလိုက်သော လေများပင်လျှင် အင်မော်တယ်ပစ္စည်း
ဖြစ်နေလေသည်။ သူကဲ့သို့ အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးသာလျှင်
မက်မွန်သီးများအား ပိုင်ဆိုင်ထားနိုင်ပေလိမ့်မည်။

မက်မွန်သီးများ....

မက်မွန်သီးတစ်လုံးသည် နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်စေ
နိုင်သည်။ ကောင်းကင်တွင်ပင် ပျံသန်းနိုင်စေသည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေ
ပြင် ကဲ့သို့ ထာဝရ ရှင်သန်နေနိုင်စေသည်။ ထို အချင်းအရာများမှာ ကျင့်ကြံ

သူများ၏ နောက်ဆုံး အိပ်မက်ပင် ဖြစ်နေပေ၏။

"အဟမ္မား....အဟမ္မား..."

တော်ဝင်ဧကရာဇ်မှာ ချောင်းဟန့်လိုက်သည်။

"သခင်လေးလီအတွက်တော့ မက်မွန်သီးတွေဟာ သာမန်သစ်သီးတွေ ဖြစ်နေနိုင်တယ်..... ဒါပေမယ့် မက်မွန်သီးတွေအကြောင်းက ငါတို့မေးလို့ ရ တဲ့အကြောင်းအရာ မဟုတ်ဘူး....

ငါတို့ သခင်လေးလီကို ဒေါသထွက်အောင် မလုပ်မိခင် အဲဒီ့စိတ်ကူးယ ဉ် အတွေးတွေကို ဖျောက်လိုက်ကြ"

လျှိုရီယူနှင့် ချင်မင်ယွင်တို့မှာ ထိုသို့ မျှော်လင့်ချက် ကြီးမားလွန်းနေသော အတွေးမျိုးအား ဖျောက်လိုက်ပြီးနောက် ညီညွတ်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြ သည်။ သူတို့ မှာ သခင်လေး၏ လက်ဖျားထိပ်များတွင်ရှိနေသော ဖုန်မှုန့် များကို သခင်လေးလီ အတွက် သန့်ရှင်းပေးနိုင်ရန် မျှသာ မျှော်လင့်နိုင်ပေ သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်လိုက်ရခြင်းပင်လျှင် ကျန်ရှိနေသော သက်တမ်း တစ်လျှောက်အတွက် များစွာ အကျိုးရှိနေပေလိမ့်မည်။

ချင်မင်ယွင်၏ နှလုံးခုန်သံများမှာ အချိန်အတော်ကြာအောင် စည်းချက်မ မှန်စွာ ဖြစ်နေလေသည်။ ယနေ့တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အရာများမှာ အလွန် တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အချိန်နှင့်အမျှ သူမ၏ဦးနှောက်ကို ထိုးနှက် ခြင်းခံနေရလေသည်။ ကွမ်းလောင်အင်မော်တယ်မင်းဆက်နန်းတော်သို့ လာရောက်ခဲ့သော သူမ၏ခရီးမှာ တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းစွာ ကြီးမားသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူမလည်း အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာသည်။ သူမနှင့် မဝေး သော နေရာရှိ ရေကန်တစ်ကန် အနားမှ မိုးမခပင်ခြေရင်းတွင် ကျောင်း

တော်သားသည် ခြေဆင်းကာ ထိုင်နေလေသည်။ သူသည် ရေကန်အား မျက်နှာမူထားကာ မျက်လုံးများအား မှိတ်ထားလျက်ရှိ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်မှာ ပို၍ပင် မှောင်သထက်မှောင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ဖျော့တော့သော လရောင်မှာ ရေကန် မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ဖျာ ကျနေပြီးလျှင် ကျောင်းတော်သားအား ငွေရောင်ဝတ်ရုံတစ်ထည် ခြုံလွှမ်း ထားသကဲ့သို့ လရောင်မှာ လွှမ်းမိုးထားလေသည်။

ကျောင်းတော်သားမှာ သာမန် အားနည်းကာ ဆင်းရဲသော ကျောင်းတော် သားတစ်ယောက်အသွင် ဆောင်သော်လည်း နီးကပ်စွာ ကြည့်လိုက် သောအခါတွင် သူသည် အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းနေပြီး အဝေးမှ လှမ်း၍ကြည့်လျှင် အမြင်မှားစေနိုင်ကြောင်း ချင်မန်ယွင် သတိထားမိလိုက် သည်။ သူသည် သူ၏ဘေးရှိပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တစ်သားတည်း ဖြစ်တည်နေ ဟန် ရသည်။

ခဏမျှ တွန့်ဆုတ်နေပြီးနောက် သူမ ကျောင်းတော်သားအား ချဉ်းကပ် ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ချင်မန်ယွင် တွန့်ဆုတ်နေပြီးနောက် တလေးတစား ပြောလိုက်လေ သည်။

"စီနီယာကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်....ကျွန်မက ချင်မန်ယွင် ပါ"

မုန့်ကျင်းလျန့် သူ၏ မျက်လုံးများအား ဖြည်းညှင်းစွာ ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ တည်ငြိမ်စွာ ပြန်ပြောလာလေသည်။

"ကျုပ်က သာမန် ကျောင်းတော်သား တစ်ယောက်သာသာပါပဲ ... မိန်းကလေးက ကျင့်ကြံသူ မဟုတ်လား....ကျုပ်ကိုစီနီနီယာလို့ခေါ်လိုက် တာက မသင့်လျော်ပါဘူး"

"ဆရာတစ်ယောက် ဆိုတာဟာလည်း စီနီယာတစ်ယောက်ပါပဲ ...ဒါက ဖြစ်သင့်တဲ့ ဥပဒေသ ပါ...."

ချင်မန်ယွင် နှိမ့်ချစွာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

"မေးခွန်းတစ်ခုကြောင့် ကျွန်မအခက်တွေ့နေရတယ်....အခုလို မေးလိုက် မိတာ တောင်းပန်ပါရစေ"

မုန့်ကျင်းလျန် ၊သူမအား ကြည့်လိုက်သည်။

"ဘာပြသနာများ ရှိနေလို့လဲ"

ချင်မန်ယွင် အသက်ကို ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်ကာ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးအား ကိုက်လိုက်ပြီးနောက် မေးလိုက်လေသည်။

"ဒီလို မေးရတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ....ထာဝရရှင်သန်ခြင်း လမ်းစဉ် ဘယ်လိုပျက်စီးခဲ့သလဲဆိုတာ သိချင်ပါတယ်"
